

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 352

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 64 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	2–5
Decizia nr. 66 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	5–8
Decizia nr. 177 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
261. — Ordin al inspectorului general al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. privind accesul la informațiile de interes public la nivelul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	12–14
575. — Ordin al ministrului fondurilor europene privind modificarea Ghidului solicitantului pentru Programul operațional „Asistență tehnică” 2014—2020, aprobat prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 2.805/2015	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64

din 16 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Elisabeta Toma în Dosarul nr. 33.740/3/2014 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.626D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocatul Ilie Drăgulin. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii Mureș — față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile criticate restrâng drepturi fără respectarea prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu au existat condițiile economice sociale și economice care să justifice aceste măsuri restrictive. În plus, măsura suspendării acordării indemnizației de revoluționar a fost prelungită prin mai multe acte normative succesive, care de asemenea sunt neconstituționale.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul are dreptul de a reglementa condițiile acordării dreptului la indemnizația de revoluționar, întrucât acesta nu este un drept fundamental. De asemenea, amintește că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al analizei de neconstituționalitate și amintește în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 482 din 23 septembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 33.740/3/2014, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar. Excepția a fost ridicată de Elisabeta Toma, în calitate de urmaș al eroului-martir Damian Horia Soneriu, cu prilejul soluționării unui litigiu de asigurări sociale în care a solicitat obligarea Casei Naționale de Pensii Publice și a Casei de Pensii a Județului Mureș la acordarea indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 și a solicitat să nu i se mai rețină contribuția de asigurări de sănătate aferentă indemnizației reparatorii și să i se returneze sumele reținute ca urmare a greșitei aplicări a legii.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 sunt discriminatorii, întrucât, în timp ce persoanele care se încadrează în ipoteza art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar au beneficiat în mod real de reîntregirea drepturilor salariale față de nivelul avut înainte de diminuarea acestora cu 25%, beneficiarii indemnizației reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004 nu au beneficiat de reîntregire decât în mod formal, întrucât nu a fost luat în calcul algoritmul de calcul prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, astfel că diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie persistă.

7. De asemenea, arată că discriminarea este determinată și de faptul că, în timp ce la calculul drepturilor pentru toate categoriile sociale plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat este utilizat „câștigul salarial mediu brut” în locul „salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”, așa cum impun dispozițiile articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2011, pentru categoria de persoane din care autorul excepției face parte drepturile sunt calculate prin raportare la ultimul salariu mediu cunoscut, respectiv cel al lunii octombrie 2010.

8. În continuare, autorul excepției susține că și dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 sunt discriminatorii, întrucât diferențiază nejustificat „luptătorii remarcați” față de celelalte categorii de beneficiari ai Legii nr. 341/2004, pentru care indemnizațiile reparatorii au fost menținute în plată.

9. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică, întrucât diminuarea și neacordarea indemnizației reparatorii au afectat dramatic sursele de venit ale beneficiarilor acestei indemnizații, ceea ce i-a împins către suicid.

10. Totodată, arată că au fost înfrânte prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece este afectat un drept de asistență socială.

11. În sfârșit, consideră că sunt încălcate prevederile art. 53 din Constituție, exercițiul dreptului la indemnizație reparatorie fiind restrâns în mod neconstituțional.

12. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, precizând că argumentele invocate de autorul excepției privesc doar dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, iar nu art. 8 în întregul său, arată că aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece indemnizațiile reparatorii au caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. De asemenea, consideră că nu poate fi primită critica privind pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și celelalte categorii sociale plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare. În ceea ce privește critica raportată la art. 22 alin. (1) din Constituție, arată că aceste prevederi constituționale nu au incidență în cauză, conținutul normativ al dispozițiilor criticate nereferindu-se la protecția și apărarea valorilor constituționale consacrate prin acestea.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, instanța de judecată amintește jurisprudența Curții Constituționale în materie prin care au fost respinse ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse acestui text de lege.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, amintește că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțându-se în sensul conformității acestora cu prevederile Legii fundamentale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II art. 8 și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, precum și a precizărilor făcute de Tribunalul Mureș — Secția civilă, Curtea observă că, în ceea ce privește critica art. II art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, autorul excepției are în vedere doar prevederile alin. (1) al art. 8, astfel că doar acest alineat va fi supus analizei de constituționalitate.

19. Dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au următorul conținut: „(1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011.” Curtea constată că, din ansamblul criticilor vizând dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, autorul excepției are în vedere dispozițiile care fac trimitere la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare, în a căror ipoteză se încadrează, având calitatea de urmaș al unui erou-martir, potrivit Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004. Mai precis, autorul are în vedere dispozițiile art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010, potrivit cărora „De la data intrării în vigoare a prezentei legi se reduc cu 15% următoarele drepturi: [...]”

d) indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

20. Dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au următoarea redacție: „În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare în cursul anului 2012, la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate, aveau următorul cuprins: „De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor”, iar cele ale art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 prevedeau următoarele: „Pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, se instituie următoarele titluri: [...] b) Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989; [...] 3. Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru

rezistența regimului totalitar și le-au apărât până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989.”

21. Deși dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate continuă să își producă efectele în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

22. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie și alte drepturi de asigurări sociale și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au mai fost supuse analizei de neconstituționalitate în raport cu argumente asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, și Decizia nr. 644 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 3 decembrie 2015, Curtea a reținut că, potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, s-au redus cu 15% indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, iar potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, aceste indemnizații se majorează cu 15% față de luna octombrie 2010. Textul de lege criticat stabilește că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2011. Asemănător prezentei cauze, și în cauzele deja soluționate de Curtea Constituțională autorii excepțiilor de neconstituționalitate au criticat modul de calcul al acestor drepturi bănești, și anume raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 11 februarie 2011. Curtea Constituțională a amintit însă că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului și a stabilit — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 — că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010.

24. Tot prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014 și Decizia nr. 644 din 13 octombrie 2015, Curtea Constituțională a precizat că indemnizațiile la care se referă dispozițiile de lege criticate au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens a fost amintită și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

25. De asemenea, Curtea a arătat că nu poate fi reținută nici critica privind pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Analizând în continuare dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, Curtea constată că și acestea au mai fost supuse analizei de constituționalitate prin raportare la critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 441 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 30 iulie 2015, Curtea a arătat că sunt neîntemeiate criticile referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece persoanele vizate de textul de lege criticat sunt cele enumerate de art. 3 alin. (1) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv cele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri, din motive neimputabile lor. Or, aceste categorii de persoane se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a celorlalte categorii de persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

28. Referitor la criticile vizând încălcarea prevederilor art. 47 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, Decizia nr. 508 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, și Decizia nr. 660 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 27 noiembrie 2015, a arătat că, în temeiul textului constituțional amintit, legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligațiilor corelative ale statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional. Or, Curtea a observat că dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 se referă la drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând, în consecință,

un caracter fundamental. Prin urmare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

29. Prin aceleași decizii, Curtea a arătat că prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică nu au legătură cu conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate, astfel că nu sunt incidente în cauză.

30. Întrucât nici în această privință nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. În sfârșit, Curtea remarcă că, începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției

române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, au fost modificate prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de gratitudine lunară începând cu anul 2015.

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elisabeta Toma în Dosarul nr. 33.740/3/2014 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 66

din 16 februarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Nicolae Panacea în Dosarul nr. 462/115/2015 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.671D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Consiliul Local al Comunei Luncavița, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 18 din 8 iunie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 462/115/2015, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Panacea cu prilejul soluționării acțiunii în care a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Comunei Luncavița nr. 2 din 9 ianuarie 2015, prin care s-a hotărât încetarea de drept a mandatului său de consilier local, în temeiul art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Constituție. Astfel, susține că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care este interpretat în sensul dat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului de consilier local are loc în cazul condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, indiferent dacă s-a dispus sau nu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Precizează că, în cazul prevăzut de art. 81 din vechiul Cod penal, suspendarea condiționată a executării poartă atât asupra pedepsei principale, cât și asupra pedepselor accesorii, iar la expirarea termenului de încercare, dacă nu a intervenit niciuna dintre cauzele de revocare, condamnatul este reabilitat de drept.

6. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, însă în condițiile și limitele prevăzute de acestea. Restrângerea dreptului de a exercita funcția de demnitate publică pe perioada pedepsei închisorii a cărei executare a fost suspendată condiționat este stabilită de lege, este necesară într-o societate democratică, este proporțională cu situația care a determinat-o, se aplică nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în situația descrisă de normă și nu aduce atingere existenței dreptului. Este adevărat că pe perioada suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii se suspendă și executarea pedepsei accesorii prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a doua din vechiul Cod penal, iar autorul excepției ar putea candida la funcții electivă, însă această situație este diferită de cea în care condamnarea intervine în timpul exercitării mandatului. Astfel, în ipoteza în care condamnarea cu suspendarea condiționată/sub supraveghere a executării pedepsei închisorii este anterioară candidaturii, electoratul poate acționa în cunoștință de cauză, în vreme ce, în cazul în care condamnarea la pedeapsa închisorii cu aceeași modalitate de individualizare a executării survine în timpul exercitării mandatului, mandatul nu poate continua, prezumându-se că, în această ipoteză, consilierul nu mai îndeplinește condițiile de reprezentativitate și legitimitate necesare îndeplinirii mandatului.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 1.177 din 12 decembrie 2007 și Decizia nr. 1.233 din 6 octombrie 2009.

9. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și au ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către cel în cauză. Faptul că persoana în cauză a fost condamnată la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei nu înlătură săvârșirea infracțiunii și stabilirea răspunderii penale. De asemenea, aceste dispoziții de lege se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: *„Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...]*

f) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;”

13. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 16 alin. (3) referitor la condițiile ocupării funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, art. 37 alin. (1) privind dreptul de a fi ales și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu au mai constituit obiect al analizei de constituționalitate. Pe de altă parte, observă că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 au un conținut asemănător textului de lege criticat, aplicabil însă situației primarilor. Aceste dispoziții de lege au fost analizate prin Decizia nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, în care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la conformitatea dispoziției de lege criticate în raport cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, reținând că „măsura încetării de drept a mandatului de primar, în condițiile prevăzute de textul de lege, se aplică în mod egal, fără privilegii și fără discriminări, tuturor celor care se găsesc în ipoteza normei legale”.

15. Dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 au constituit însă și obiectul analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 29 iunie 2015, a pronunțat o hotărâre prealabilă, prin care a dat o rezolvare de

principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: aplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81—82 din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul penal din 1969), respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. 1 din Codul penal din 1969. Prin această decizie, instanța supremă a arătat că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 fac referire numai la tipul de pedeapsă aplicată, respectiv privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modul de individualizare a executării pedepsei aplicate. De asemenea, a reținut că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea este doar o măsură de individualizare judiciară a pedepsei, care nu schimbă caracterul privativ de libertate al pedepsei închisorii. Totodată, instanța supremă a considerat că, dacă legiuitorul ar fi intenționat ca încetarea de drept a mandatului primarului să opereze doar în cazul condamnării la o pedeapsă privativă de libertate cu executare, ar fi prevăzut în mod expres această ipoteză. În concluzie, a reținut că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizează pedeapsa aplicată, iar nu modul de executare a pedepsei aplicate.

16. Curtea Constituțională apreciază că cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015 pot fi aplicate, *mutatis mutandis*, și ipotezei dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, care constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

17. Analizând, în continuare, criticile de neconstituționalitate formulate față de dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, Curtea reține că, în esență, acestea se referă la restrângerea exercițiului dreptului de a fi ales, autorul excepției considerând că singura justificare a încetării de drept a mandatului de consilier local în cazul condamnării definitive la o pedeapsă cu închisoarea ar putea fi doar aceea când nu își poate exercita în mod efectiv funcția, ca urmare a privării de libertate, și nu consideră justificată o astfel de restrângere atunci când executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat.

18. Cu privire la dispozițiile art. 37 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 775 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 februarie 2015, și Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, paragraful 19, a reținut că „dreptul de a fi ales, prevăzut de art. 37 alin. (1) din Constituție și care, raportat la alegerile în Parlamentul European, este consacrat de art. 38 din Legea fundamentală, stabilește la nivel constituțional vocația de a fi ales a oricărui cetățean cu drept de vot care îndeplinește totodată condițiile stabilite de art. 16 alin. (3) din Constituție, adică are cetățenia română și domiciliul în țară, și căruia nu îi este interzisă asocierea în partide politice, potrivit art. 40 alin. (3) din Legea fundamentală. Alin. (2) al aceluiași art. 37 stabilește condițiile de vârstă pe care candidații trebuie să le îndeplinească, raportat la fiecare dintre cele 3 tipuri de mandate prevăzute în text, respectiv pentru Camera Deputaților, Senat și Președintele României. Art. 16, consacrat principiului egalității în drepturi, completează cadrul constituțional ce configurează dreptul de a fi ales în sensul că la alin. (3) legiuitorul constituant a prevăzut expres faptul că *«Funcțiile și demnitățile publice (...) pot fi ocupate, în condițiile legii, (...)»*.”

19. Prin Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2014, Curtea a precizat că „dispozițiile art. 37 din Constituție,

care prevăd dreptul de a fi ales, trebuie coroborate și cu cele ale art. 15 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *«cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea»*, astfel încât alesul local trebuie să beneficieze și de dreptul de a își exercita netulburat funcția în care a fost ales prin votul electoratului.”

20. Deciziile amintite ale Curții Constituționale pun în evidență două aspecte ale dreptului de a fi ales. Astfel, pe de o parte este avută în vedere vocația de a fi ales, în condițiile stabilite de Constituție și de lege, iar pe de altă parte este vizat dreptul de a exercita în mod netulburat funcția dobândită ca urmare a opțiunii electorale. Cel din urmă aspect este o consecință firească a dreptului de a fi ales, fiind de neconceput dreptul persoanei de a putea candida pentru ocuparea unei funcții fără a garanta posibilitatea concretă de a exercita această funcție în limitele stabilite de lege.

21. Examinând conținutul textului de lege criticat, Curtea constată, în acord cu cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015, că acesta nu distinge în funcție de modul de individualizare a executării pedepsei privative de libertate, respectiv între ipoteza condamnării la închisoare cu executare și ipoteza suspendării condiționate a executării pedepsei. Așa fiind, Curtea apreciază că, dacă rațiunile ce țin de imposibilitatea exercitării funcției pe perioada executării unei pedepse private de libertate au reprezentat incontestabil pentru legiuitor un argument al reglementării măsurii încetării de drept a mandatului de consilier local, aceste rațiuni au fost în egală măsură dublate de nevoia de a asigura protecția prestigiului funcției exercitate, care nu poate fi rezumată doar la îndeplinirea îndatoririlor pe care le impune mandatul de consilier local, ci presupune și păstrarea unei conduite sociale, morale care să mențină încrederea acordată de electorat. În acest sens, este relevant a fi amintit că, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 393/2004, „în exercitarea mandatului, aleșii locali se află în serviciul colectivității locale și sunt responsabili în fața acesteia”, iar o condiție a exercitării mandatului, prevăzută de art. 7 alin. (1) din aceeași lege, o reprezintă depunerea jurământului potrivit căruia consilierul local sau județean se obligă la respectarea Constituției și a legilor.

22. Cât privește primul aspect al dreptului de a fi ales, referitor la vocația de a fi ales, Curtea observă că textul de lege criticat nu aduce nicio atingere dreptului persoanei de a candida în viitor, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, în vederea ocupării unei funcții ca urmare a exprimării votului electoratului.

23. Referitor la cel de-al doilea aspect, privind dreptul de a exercita în mod netulburat funcția dobândită ca urmare a opțiunii electorale, Curtea reține că acesta nu este un drept absolut, fiind protejat de prevederile Constituției atât timp cât se realizează cu respectarea condițiilor prevăzute de aceasta și de legi. Or, săvârșirea unei fapte penale pentru care există o condamnare definitivă la pedeapsa cu închisoarea plasează prin ea însăși consilierul local în afara cadrului legal de exercitare a funcției, prin încălcarea jurământului de a respecta prevederile Constituției și ale legilor, asumat potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 393/2004, iar consecințele legale pe care nerespectarea condițiilor de exercitare a unei funcții le antrenează nu pot fi considerate o restrângere a exercițiului acelei funcții, astfel că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (3) și art. 37 din Constituție.

24. Cât privește prevederile art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea, având în vedere criticile formulate de autorul excepției și conținutul textului de lege criticat, apreciază că aceste prevederi nu au incidență în cauză.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Panacea în Dosarul nr. 462/115/2015 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 177

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Filimon și Angelica Filimon în Dosarul nr. 1.485/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.083 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în Cauza *Stoianova Nedelcu împotriva României*,

paragrafele 18—21, prin care s-a arătat că nu se ia în calcul la stabilirea duratei unei proceduri perioada cuprinsă între momentul în care se dispune soluția de netrimitere în judecată și data infirmării acestei soluții. Se susține că, dacă această perioadă nu se ia în calcul, textul nu poate avea probleme de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 21/C. P. din 5 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.485/108/2015, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cornel Filimon și Angelica Filimon într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, punerea în circulație de produse purtând o marcă identică sau similară cu cea înregistrată, prevăzută la art. 90 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, și de punere în circulație de mărfuri contrafăcute sau piratate, prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin faptul că nu prevăd un termen legal cert în interiorul căruia procurorul ierarhic superior să dispună redeschiderea urmăririi penale. Se arată că, în acest fel, textul criticat instituie un termen *sine die*, care începe să curgă la data emiterii ordonanței de clasare și poate ajunge până la data împlinirii prescripției răspunderii penale, în care procurorul ierarhic superior celui care a dispus clasarea poate infirma această soluție și poate proceda la redeschiderea urmăririi penale. Se susține că, în acest fel, intervine arbitrarul în activitatea de urmărire penală, precum și un cadru prielnic pentru comiterea abuzurilor judiciare. Se face trimitere la noțiunea de „lege” și la standardele de calitate ale acesteia, așa cum ele au fost definite prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv prin hotărârile din 26 aprilie 1979, 20 mai 1999 și 4 mai 2000, pronunțate în cauzele *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord*, *Rekvényi împotriva Ungariei* și *Rotaru împotriva României*. Se face, totodată, referire la Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006. Se arată că, pentru aceste motive, textul criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție. În ceea ce privește prevederile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, se arată că acestea prevăd examinarea de către judecătorul de cameră preliminară a legalității și temeiniciei cererii de redeschidere a urmăririi penale, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului. Se susține că această procedură, lipsită de contradictorialitate și oralitate, încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al părților.

6. **Tribunalul Arad — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Referitor la prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, se susține că acestea nu stabilesc un termen în care procurorul ierarhic superior să dispună redeschiderea urmăririi penale, în situația în care constată, ulterior emiterii ordonanței de clasare, că nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat această soluție. Se arată că lipsa unui astfel de termen lipsește legea procesual penală de previzibilitate și accesibilitate. Se susține că legiuitorul trebuie să adopte reguli de procedură clare, care să prevadă cu precizie termenele în care pot fi formulate cereri, în care pot fi declarate căi de atac și în care pot fi infirmate soluții. Se arată că orice persoană trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabilă să prevadă într-o măsură rezonabilă consecințele care pot să apară dintr-un act determinat. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care aceasta a reținut că dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil presupune evitarea rămânerii prea mult în incertitudine a persoanei suspecte, cu privire la soarta sa. Se face trimitere la Hotărârea din 10 noiembrie 1969, pronunțată în Cauza *Stogmuller împotriva Austriei*. Pentru aceste motive, se susține că prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție. Cu privire la dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, se susține că examinarea de către judecătorul de cameră preliminară a legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale în camera de consiliu fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului încalcă prevederile art. 21 alin. (3) și art. 24 din

Constituție privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală este inadmisibilă în privința sintagmei „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului”, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 496 din 23 iunie 2015. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, se arată că aceasta este neîntemeiată, textul criticat necontravenind dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 335 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. [...]

(4) Redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului, asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Încheierea judecătorului de cameră preliminară este definitivă.”

12. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 335 din Codul de procedură penală sunt similare prevederilor art. 273 din Codul de procedură penală din 1968, care au fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 540 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 5 ianuarie 2005, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

14. Prin decizia anterior referită, Curtea a reținut că stabilirea unui termen de felul celui sugerat în susținerea excepției este

lipsită de temeii atât timp cât redeschiderea urmăririi penale, în cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire, are loc dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cazul care a determinat luarea acestei măsuri ori atunci când a dispărut împrejurarea pe care se întemeia scoaterea de sub urmărire, ipoteze legale care pot surveni oricând înainte de prescripția răspunderii penale și fac necesară redeschiderea urmăririi. De asemenea, Curtea a reținut că existența unui termen maxim înlăuntrul căruia poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale reiese din dispozițiile art. 270 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală din 1968 (referitoare la intervenirea amnistiei, prescripției ori a decedului făptuitorului, sau a radierii persoanei juridice care are calitatea de făptuitor, cazuri în care reluarea urmăririi penale nu poate avea loc), iar înainte de împlinirea acestui termen organele judiciare sunt obligate să îndeplinească actele necesare desfășurării procesului penal în concordanță cu prevederile art. 1—4 din același cod, privind scopul procesului penal, principiul legalității, principiul oficialității, principiul aflării adevărului și principiul rolului activ al organelor de urmărire penală și al instanțelor de judecată. În baza acestor principii fundamentale ale procesului penal și atât timp cât nu există impedimente legale privind punerea în mișcare a acțiunii penale sau exercitarea acesteia în continuare, organele judiciare au obligația să îndeplinească din oficiu actele necesare desfășurării procesului penal în vederea tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, potrivit vinovăției acestora.

15. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 540 din 7 decembrie 2004, Curtea constată că lipsa prevederii în cuprinsul art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală a unui termen legal în care poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale echivalează cu dreptul organelor judiciare de a proceda la reluarea urmăririi penale, prin redeschiderea acesteia, până la împlinirea termenului legal de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile săvârșite.

16. În acest sens, dispozițiile art. 153 alin. (1) din Codul penal prevăd că prescripția înlătură răspunderea penală. Prin urmare, scopul instituției prescripției răspunderii penale constă în înlăturarea răspunderii penale, prin stingerea dreptului statului de a sancționa și a obligației infractorului de a suporta consecințele infracțiunii comise, după trecerea unui anumit interval de timp, prevăzut de lege, de la data săvârșirii faptei, indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu descoperită ori infractorul identificat. Prin dispozițiile art. 154 din Codul penal, legiuitorul a stabilit, în mod expres, atât durata termenelor de prescripție, cât și data la care acestea încep să curgă. Totodată, referitor la prescripția răspunderii penale, legiuitorul a prevăzut la art. 155 din Codul penal întreruperea cursului prescripției răspunderii penale. Potrivit alin. (1) al articolului anterior referit, cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, după fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. De asemenea, art. 155 alin. (5) din Codul penal prevede că admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

17. Având în vedere modul de reglementare a prescripției răspunderii penale, **dreptul organelor judiciare de a relua urmărirea penală, prin redeschiderea acesteia, conform art. 335 din Codul de procedură penală, apare ca fiind consecința juridică a acestei instituții, respectiv consecința**

dreptului statului de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni în termenele de prescripție stabilite prin lege.

18. Prin urmare, Curtea constată că aceste termene sunt, în mod expres, determinate de către legiuitor, atât sub aspectul întinderii, cât și sub aspectul momentului la care încep să curgă, motiv pentru care nu se poate susține că legea procesual penală este lipsită de claritate, precizie sau previzibilitate sub aspectul intervalului de timp în care poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale și nici că redeschiderea urmăririi penale se poate face *sine die*, creând o stare de incertitudine pentru autorul faptelor prevăzute de legea penală. De altfel, dispozițiile art. 335 alin. (1)—(3) și (5) din Codul de procedură penală prevăd că redeschiderea urmăririi penale se face în următoarele situații: dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea [art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală], în cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi, din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea [art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală], când constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu recredință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală [art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală] și în cazul în care s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, atunci când judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva soluției și a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale [art. 335 alin. (5) din Codul de procedură penală]. Astfel reglementate, motivele de redeschidere a urmăririi penale nu reprezintă altceva decât cauze de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, ele reprezentând o aplicare directă a dispozițiilor art. 155 din Codul penal.

19. Prin urmare, Curtea reține că instituția redeschiderii urmăririi penale, sub aspectul termenelor în care ea poate fi dispusă este, în mod corect, corelată de către legiuitor cu instituția prescripției răspunderii penale, fiind o consecință directă a acesteia.

20. Așa fiind, Curtea constată că susținerile autorilor excepției — potrivit cărora instituirea în privința redeschiderii urmăririi penale a unui termen, în care organele judiciare se pot prevala de acest drept, egal cu timpul rămas între data ordonanței de clasare și împlinirea termenului prescripției răspunderii penale ar echivala cu crearea unei situații de incertitudine pentru persoana achitată și cu instituirea, în favoarea organelor judiciare, a unui termen *sine die* în care pot proceda la redeschiderea urmăririi penale, favorabil comiterii unor abuzuri judiciare — apar ca fiind nejustificate. Așa cum rezultă din dispozițiile art. 335 din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale nu se face în mod arbitrar de către organele judiciare, ci doar în condițiile expres reglementate la art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală.

21. Pentru aceste motive, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea, prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție.

22. Referitor la dreptul la un proces echitabil, reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că acesta obligă la asigurarea prin legislația națională a unor garanții procesuale precum egalitatea armelor, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor pronunțate, publicitatea procesului, soluționarea

acestui într-un termen rezonabil, prezumția de nevinovăție și asigurarea dreptului la apărare (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragraful 31).

23. Cu privire la dreptul la apărare, prevăzut la art. 24 din Constituție, s-a reținut, prin aceeași jurisprudență, că acesta conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesual penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, paragraful 33).

24. Totodată, Curtea reține că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica sa penală, și au fost reglementate cu respectarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

25. În fine, Curtea constată că, spre deosebire de reglementarea anterioară, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci, în trei dintre cele patru situații prevăzute la art. 335 din Codul de procedură penală, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară care, cu această ocazie, verifică legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Această nouă abordare a legiuitorului are ca scop punerea instituției redeschiderii urmăririi penale în acord cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 22 septembrie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului” este neconstituțională. Prin decizia anterior referită, Curtea a reținut că lipsa citării suspectului sau, după caz, a inculpatului la soluționarea cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale are ca efecte lipsirea acestuia de dreptul de a prezenta personal sau prin intermediul unui reprezentant legal, în fața instanței, argumentele favorabile situației sale procesuale. Or, aceasta echivalează cu încălcarea dreptului la apărare al acestui participant la procesul penal, care are interesul procesual de a dovedi neîntrunirea condițiilor privind redeschiderea urmăririi penale în privința sa.

27. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 5 iunie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea și publicarea Deciziei nr. 496 din 23 iunie 2015, după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornel Filimon și Angelica Filimon în Dosarul nr. 1.485/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului”, excepție ridicată de Cornel Filimon și Angelica Filimon în Dosarul nr. 1.485/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII — I.S.C.

ORDIN

privind accesul la informațiile de interes public la nivelul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Având în vedere prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002,

în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Memorandumul privind creșterea transparenței și standardizarea afișării informațiilor de interes public, aprobat de Guvernul României în ședința din data de 2 martie 2016,

în temeiul art. 16 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 322/2015*),

inspectorul general al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista informațiilor de interes public comunicate din oficiu, potrivit art. 5 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Lista informațiilor de interes public comunicate la cerere, potrivit art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă Lista informațiilor exceptate de la comunicare, pentru respectarea principiului confidențialității, prevăzută în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Structura care asigură accesul la informațiile de interes public la nivelul Inspectoratului de Stat în Construcții —

I.S.C. (I.S.C.) este Compartimentul comunicare și relații mass-media, iar activitatea desfășurată de către această structură este prevăzută în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 362/2006 privind accesul la informațiile de interes public, la nivelul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 29 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Compartimentul comunicare și relații mass-media, purtătorul de cuvânt și structurile din cadrul I.S.C. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul general al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.,
Nelu Stelea

București, 27 aprilie 2016.
Nr. 261.

ANEXA Nr. 1

LISTA

informațiilor de interes public comunicate din oficiu, potrivit art. 5 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

A.

I. Actele normative care reglementează organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., denumit în continuare I.S.C.:

1. Actul normativ de înființare a I.S.C.

2. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea atribuțiilor generale și specifice, a structurii organizatorice și a numărului

maxim de posturi, precum și a normării parcului auto și a consumului de carburanți ale Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

II.

1. Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

2. Regulamentul intern al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

*) Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 322/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

B.

1. Structura organizatorică
2. Anunțurile posturilor scoase la concurs
3. Programul de funcționare
4. Programul de relații cu publicul
5. Programul de audiențe, cu precizarea modului de înscriere

pentru audiențe și a datelor de contact pentru înscriere

C. Numele și prenumele inspectorului general, inspectorului general adjunct, secretarului general, purtătorului de cuvânt al I.S.C., ale conducătorilor structurilor din cadrul I.S.C. și agenda I.S.C., precum și numele salariaților responsabili cu difuzarea informațiilor de interes public

D. Coordonatele de contact ale I.S.C. și ale inspectoratelor regionale/județene în construcții, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, faxul, adresa de e-mail și adresa paginii de internet și adresa de e-mail pentru transmiterea petițiilor.

E.

1. Sursele financiare.

I.S.C. se finanțează integral din venituri proprii, respectiv:

a) venituri constituite în temeiul prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) venituri constituite în temeiul prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările ulterioare;

c) venituri din efectuarea de prestații și servicii specifice, precum și din alte surse prevăzute de legislația în vigoare, care se fac venit la bugetul de venituri și cheltuieli al instituției.

2. Situațiile economice ale I.S.C.

a) Bugetul pe surse financiare — începând cu anul 2015

b) Situația plăților — execuția bugetară

c) Bilanțuri contabile

d) Programul anual al achizițiilor publice

e) Centralizatorul achizițiilor publice și contractele cu valoare de peste 5.000 de euro — începând cu data aplicării Memorandumului privind creșterea transparenței și standardizarea afișării informațiilor de interes public, aprobat de Guvernul României în ședința din data de 2 martie 2016

f) Contractele de achiziții publice cu valoare mai mare de 5.000 de euro — începând cu data aplicării Memorandumului privind creșterea transparenței și standardizarea afișării informațiilor de interes public, aprobat de Guvernul României în ședința din data de 2 martie 2016

3. Situația drepturilor salariale stabilite potrivit legii, precum și alte drepturi prevăzute de acte normative — pe categorii de funcții, drepturi salariale nivel minim — nivel maxim.

4. Declarații de avere și de interese

F. Programe și strategii proprii: Programul sectorial de supraveghere a pieței produselor pentru construcții — anual

G. Rapoarte și studii:

1. sinteza anuală și trimestrială a activității desfășurate de I.S.C.;

2. raportul privind activitatea desfășurată în cadrul Programului sectorial de supraveghere a pieței produselor pentru construcții — anual;

3. raportul anual privind formarea profesională a funcționarilor publici;

4. informații privind raportul anual de audit — cu aprobarea conducătorului instituției;

5. rapoarte privind stadiul implementării Strategiei Naționale Anticorupție;

6. rapoarte de la Institutul Național de Statistică;

7. rapoarte privind intervenția I.S.C. la evenimente în construcții — accidente tehnice.

H. Constatările și măsurile dispuse în cadrul controalelor tematice efectuate de personalul cu atribuții de control și inspecție din cadrul I.S.C., după caz.

I. Constatările și măsurile dispuse în cadrul controalelor efectuate de personalul cu atribuții de control și inspecție din cadrul I.S.C. la autoritățile administrației publice locale, după caz

J. Rapoarte ale controalelor efectuate privind performanța energetică a clădirilor, amplasarea mijloacelor de publicitate, urbanismul și amenajarea teritoriului, privind respectarea prevederilor Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2010 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2011

K. Protocoale și parteneriate încheiate de I.S.C. cu alte instituții/organizații

L. Listele cuprinzând documentele de interes public, respectiv:

1. lista laboratoarelor de analiză și încercări în activitatea de construcții autorizate;

2. lista diriginților de șantier autorizați;

3. lista responsabililor tehnici cu execuția autorizați.

M. Lista cuprinzând categoriile de documente elaborate și/sau gestionate potrivit legii, care nu intră sub incidența prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare

N. Formulare, rapoarte și informații în baza Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare:

1. formularul pentru solicitarea unor informații în baza Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare;

2. buletinul informativ al I.S.C.;

3. rapoartele de aplicare a Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare;

4. relații cu presa/mass-media: persoană desemnată, date de contact;

5. modalitățile de contestare a deciziei instituției, în situația în care o persoană se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate.

Împotriva răspunsului sau refuzului explicit/tacit al salariatului desemnat pentru difuzarea informațiilor publice se poate depune reclamație la conducătorul instituției în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.

În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale prevăzute de Legea nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare, aceasta poate formula plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază teritorială domiciliază sau în a cărui rază teritorială se află sediul instituției. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7 din actul normativ susmenționat.

O. Formulare-tip;

P. Comunicate de presă

NOTĂ:

Informațiile aferente anexei nr. 1 sunt accesibile pe pagina web a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.: www.isc.gov.ro.

LISTA
informațiilor de interes public comunicate la cerere, potrivit art. 6 din Legea nr. 544/2001
privind liberul acces la informațiile de interes public

A. Informații din corespondența purtată de I.S.C. în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare

B. Datele statistice trimestriale și anuale privind activitatea desfășurată de I.S.C.

C. Constatările și măsurile dispuse, precum și demersurile efectuate în urma activităților de control desfășurate de către inspectoratele regionale/județene în construcții

D. Informații privind controalele curente, efectuate la factorii implicați în realizarea lucrărilor de construcții, controalele efectuate în fazele determinante pentru rezistența și stabilitatea mecanică a construcțiilor, precum și controalele efectuate prin sondaj

E. Informații privind emiterea acordului I.S.C. privind intervențiile în timp asupra construcțiilor existente

F. Informații privind emiterea de către I.S.C. a avizelor tehnice pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice

G. Documentele privind încasarea cotelor de către I.S.C. se vor comunica celor în cauză/factorilor desemnați de lege

H. Informații privind evidențele I.S.C. privind anunțurile de începere/finalizare a lucrărilor, programele de faze determinante avizate, participarea la recepția lucrărilor, existența panoului de șantier se vor comunica celor în cauză/factorilor desemnați de lege

I. Rapoartele consilierului de etică

LISTA
informațiilor exceptate de la comunicare, pentru respectarea principiului confidențialității

A. Petițiile înregistrate la I.S.C. și corespondența purtată de instituție în vederea instrumentării acestora

B. Actele de control și documentele în baza cărora au fost întocmite

C. Procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor

D. Documentele, notele de serviciu și dispozițiile interne, ordinele inspectorului general care au caracter individual

E. Documentele a căror comunicare publică poate afecta principiul liberei concurențe, secretul comercial și/sau industrial, proprietatea intelectuală, interesul public și/sau privat, drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice — dreptul la viața intimă, familială și privată

F. Datele sau informațiile din dosarele privind litigiile în care instituția este implicată și numele consilierilor juridici care susțin interesele I.S.C. în aceste litigii

G. Programele privind activitățile de control

H. Acordurilor emise de I.S.C. pentru intervenții asupra construcțiilor existente și avizele tehnice emise de I.S.C., cu excepția titularilor acestora, precum și documentele care au stat la baza emiterii acordurilor/avizelor

I. Orice alte informații care intră sub incidența Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, respectiv orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă

J. Numele și prenumele angajaților I.S.C. responsabili cu urmărirea unei lucrări sau cu soluționarea unei anumite solicitări/cereri, cu excepțiile prevăzute de actele normative în vigoare

STRUCTURILE
și activitatea acestora pentru asigurarea accesului la informațiile de interes public,
la nivelul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

1. Accesul la informațiile de interes public la nivelul I.S.C. este asigurat de către Compartimentul comunicare și relații mass-media din cadrul I.S.C. — aparatul central și de purtătorul de cuvânt al I.S.C. potrivit Procedurii privind activitatea de comunicare și relații mass-media din cadrul I.S.C., aprobate de inspectorul general al Inspectoratului de Stat în Construcții.

2. Compartimentul comunicare și relații mass-media gestionează accesul reprezentanților mass-mediei, precum și al oricărei persoane la informațiile de interes public.

3. La nivelul I.S.C. purtătorul de cuvânt va fi desemnat de inspectorul general al Inspectoratului de Stat în Construcții.

4. În situația în care inspectoratele regionale/județene în construcții primesc solicitări de informații de interes public, acestea vor fi înregistrare și apoi direcționate către

Compartimentul comunicare și relații mass-media, care va formula răspunsurile către solicitanți, pe baza informărilor și propunerilor transmise de către inspectoratele regionale/județene în construcții.

5. Răspunsurile formulate în scris solicitanților prin Compartimentul comunicare și relații mass-media vor respecta termenele și condițiile stabilite prin Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, și prin Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, și vor purta semnătura inspectorului general al Inspectoratului de Stat în Construcții.

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN**privind modificarea Ghidului solicitantului pentru Programul operațional „Asistență tehnică” 2014—2020, aprobat prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 2.805/2015**

În baza art. 9 pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul solicitantului pentru Programul operațional „Asistență tehnică” 2014—2020, aprobat prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 2.805/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 și 768 bis din 15 octombrie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La secțiunea II „Eligibilitatea solicitanților, activităților și cheltuielilor”, subsecțiunea II.2 „Eligibilitatea solicitanților și activităților pe fiecare tip de acțiune” se modifică și va avea cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Anexa nr. 12 — Decizia de finanțare se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

3. Anexa nr. 13 — Contractul de finanțare se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezentul ordin.

4. Tabelul 6.3 „Bugetul pe surse de finanțare și categorii de intervenție” din anexa nr. 14a — Cererea de finanțare se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4 la prezentul ordin.

Art. II. — Pentru proiectele depuse, beneficiarii vor transmite Autorității de management pentru Programul operațional Asistență tehnică, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, tabelul 6.3 „Bugetul pe surse de finanțare și categorii de intervenție” revizuit conform formularului din anexa nr. 4 la prezentul ordin, semnat și ștampilat de reprezentantul legal sau persoana împuternicită de către acesta.

Art. III. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Carmen Aura Răducu

București, 25 aprilie 2016.
Nr. 575.

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

